

Súd: Krajský súd Košice  
Spisová značka: 3Co/217/2022  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0019201050  
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 12. 2023  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová  
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:0019201050.2

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a členov senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a JUDr. Petra Tutka v spore žalobcu: Slovenská kancelária poisťovateľov, so sídlom v Bratislave, Bajkalská 19B, IČO: 36 062 235, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Remedium Legal, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Prievozska 2, IČO: 53 255 739 proti žalovaným: 1. AG STAV MI s.r.o., so sídlom v Pavlovciach nad Uhom, Severná 337/38, IČO: 43 884 270, zastúpenej JUDr. Jozefom Fajčákom, advokátom so sídlom v Michalovciach, Š. Kukuru 14, 2. A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom v C. XX, zastúpenej Združením ZEMPLÍN-S, so sídlom v Michalovciach, Topolianska 2829/174, adresa doručovania: D. E. F., C. XXX, o náhradu škody, o odvolaní žalovanej v 2. rade proti rozsudku Okresného súdu Michalovce č.k. 10C/8/2019-302 zo dňa 1. júla 2022 v spojení s dopĺňacím rozsudkom Okresného súdu Michalovce č.k. 10C/8/2019-160 zo dňa 7. apríla 2020

### rozhodol:

- I. P o t v r d z u j e rozsudok vo výrokoch pod č. I., II., IV. v spojení s dopĺňacím rozsudkom.
- II. P r i z n á v a žalobcovi proti žalovanej v 2. rade 100% nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

### odôvodnenie:

1. Okresný súd Michalovce (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví tohto rozhodnutia rozhodol v tomto znení:

I. Žalovaná v 2. rade je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 18.217,64 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo žalovanej sumy od 03.09.2017 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalovaná v 2. rade je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi náklady spojené so zabezpečením úradného prekladu listinných dôkazov vy výške 465,17 €, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Konanie voči žalovanej v 1. rade zastavuje.

IV. P r i z n á v a žalobcovi voči žalovanej v 2. rade 100% náhradu trov konania, o výške ktorej bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku, samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom.

2. Dopĺňacím rozsudkom súd prvej inštancie doplnil napadnutý rozsudok v tomto znení:

III. Žalovaní v 1. a 2. rade sú p o v i n n í spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi náklady spojené so zabezpečením úradného prekladu listinných dôkazov vo výške 465,17 EUR, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

3. Napadnutý rozsudok súd prvej inštancie odôvodnil tým, že žalobca sa žalobou doručenu súdu prvej inštancie dňa 7.2.2019 domáhal, aby súd zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade na náhradu škody, keďže žalobca v súlade s čl. 1 bod 3 Smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2009-103/ES Národnou kanceláriou Systému zelenej karty, dňa 31.5.2014 spôsobil vodičom – žalovanou v 2. rade osobným

motorovým vozidlom Škoda EČV: C. XXX G. v dôsledku dopravnej nehody materiálu škodu na vozidle zn. Rover, ktorého držiteľom bol v tom čase B. H. a škodu na zdraví osobe I. J. a keďže k tomuto predmetnému vozidlu nebolo k dátumu nehody uzatvorené povinné zmluvné poistenie, tak žalobcovi v zmysle § 24 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z. vznikla povinnosť uhradiť poškodeným z poistného garančného fondu poistné plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ktorú aj žalobca poskytol dňa 20.7.2017 vo výške 23.463,70 eur, z ktorého suma vo výške 5.246,06 eur predstavuje poplatok Systému zelenej karty, na ktorú si ale žalobca nárok neuplatnil, ktorú žalovaní napriek výzve zo dňa 2.8.2017 žalobcovi neuhradili vo výške 18.217,64 eur v lehote do 2.9.2017. Mal za to, že žalovaný v 1. rade zodpovedá podľa § 427 a nasl. OZ ako prevádzkovateľ motorového vozidla a žalovaná v 2. rade podľa § 420 ods. 1 OZ, keďže škodu spôsobila porušením právnej povinnosti.

4. Súd prvej inštancie vo veci vydal platobný rozkaz č.k. 10C/8/2019-67 zo dňa 8.3.2019, proti ktorému v zákonnej lehote ale podala odpor len žalovaná v 2. rade s tým, že popierala spôsobenie zavinenia na vzniku škody, teda jej vznik a výšku a vzniesla zároveň aj námietku premlčania. Poprela tvrdenie o doručení výzvy na náhradu škody s apelom na to, že ide o spotrebiteľský vzťah a žalobu žiadala zamietnuť. Žalovaná v 1. rade sa v celom rozsahu pripojila k námietkam žalovanej v 2. rade v podanom vyjadrení.

5. Na základe vykonaného dokazovania a jeho vyhodnotenia, po právnom posúdení veci v zmysle § 3 ods. 1, § 24 ods. 2, ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení, § 427 ods. 1, § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), po zrušení prvotného rozsudku, ktorým súd žalobe v celom rozsahu vyhovel a to proti oboj žalovaným v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne, s odkazom na uznesenie Krajského súdu v Košiciach č.k. 3Co/65/2020-220 zo dňa 28.10.2021, ktorým odvolací súd zrušil rozsudok v spojení s dopĺňacím rozsudkom a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a uložil súdu „ex off“ sa vysporiadať s aktívnou, ako aj pasívnou vecnou legitímáciou strán sporu a rovnako aj so vznesenou námietkou premlčania, z dôvodu potreby opätovného preskúmania naplnenia zákonných predpokladov titulom náhrady škody, ako aj v zmysle zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení.

6. Keďže súd prvej inštancie mal za preukázané, že platobný rozkaz vo veci bol riadne doručený žalovanej v 1. rade, ktorá nepodala v zákonom stanovenej lehote odpor proti platobnému rozkazu, čím platobný rozkaz voči žalovanej v 1. rade nadobudol právoplatnosť s odkazom na ust. § 230 CSP, § 76 CSP, § 267 ods. 4 CSP, § 268 písm. a/ CSP, ako aj uznesenie NS SR zo dňa 29.1.2019 sp.zn. 5Cdo/1/2018, uznesenie NS SR zo dňa 13.10.2009 sp.zn. 5Cdo/120/2009, uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 10Co/57/2017, uznesenie Krajského súdu v Nitre sp.zn. 15Co/4/2019, uznesenie Krajského súdu v Trnave sp.zn. 26Co/52/2019, keďže žalovaný v 1. rade prevzal platobný rozkaz dňa 10.3.2019 v spore a odpor nepodal, tak konanie voči žalovanej v 1. rade zastavil. Preto súd prvej inštancie už len žalovanú v 2. rade zaviazal na náhradu škody titulom regresu zo škodovej udalosti v zmysle § 3 ods. 1, § 24 ods. 2, ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z., § 427 ods. 1 OZ, § 420 ods. 1 OZ, § 825 OZ, § 101 a § 104 OZ, keďže žalovaná v 2. rade učenou procesnou obranou nespochybnila svoje zavinenie, ako aj výšku uplatneného nároku, ktorá je nesporná s tým, že predmetný nárok nie je premlčaný, keďže začína plynúť premlčacia lehota odo dňa, keď bol regresný nárok uspokojený, t.j. odo dňa 20.7.2017, kedy žalobca plnil na účet poisťovne, ktorá uspokojovala klientov vo Veľkej Británii a žaloba bola podaná na súd prvej inštancie v roku 2019 (podľa zistenia odvolacieho súdu dňa 7.2.2019), čiže pred márnym uplynutím 3-ročnej premlčacej lehoty, a preto bola žaloba podaná včas. Rovnako v spore je daná aktívna, ako aj pasívna vecná legitímácia strán sporu, keďže žalobca plnil poistné plnenie z garančného fondu a výšku preukázal na základe predložených listinných dôkazov, ktorými nárok poškodenému uspokojoval a čo sa týka pasívnej vecnej legitímácie, táto je ustálená judikatúrou najvyšších súdnych autorít, keďže pasívne legitímovaní sú jednak držiteľ motorového vozidla, ktorý nemal uzatvorené zákonné poistenie, t.j. žalovaná v 1. rade, ako aj vodič motorového vozidla, ktorý dopravnú nehodu spôsobil, v tomto prípade žalovaná v 2. rade, ktorou bola škoda spôsobená, voči ktorej žalobe v celom rozsahu vyhovel. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v zmysle § 262 ods. 1 CSP, ako aj v súlade s § 255 ods. 1 CSP.

7. Dopĺňacím rozsudkom súd následne rozhodol o nákladoch spojených so zabezpečením úradného prekladu listinných dôkazov vo výške 465,17 eur, ktorých náhradou spoločne a nerozdielne zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade.

8. Proti rozsudku podala v zákonnej lehote (včas) odvolanie žalovaná v 2. rade. Žalovaná v 2. rade uplatnila odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. a/, b/, d/, e/, f/, g/ a h/ CSP a napádala rozhodnutie vo výrokoch I., II. a IV.

9. Nesúhlasila s rozhodnutím súdu prvej inštancie, nakoľko mala za to, že aj keď k dopravnej nehode došlo dňa 31.5.2014 vo Veľkej Británii, nebola preukázaná vina žalovanej, pričom žaloba bola podaná na súd prvej inštancie dňa 7.2.2019 a z listiny, ktorá je verejnou listinou a ktorej pravosť žalovaná nespochybňuje, ide len o správu o nehode, ktorá bola spracovaná príslušným policajným orgánom vo Veľkej Británii, kde sa nespomína jej eventúálna vina na dopravnej nehode, a preto je žaloba podaná bez právneho dôvodu, čím ani neboli splnené podmienky na poskytnutie plnenia z poisťného garančného fondu. Navrhovala zrušiť rozsudok voči žalovanej v 2. rade a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

10. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej v 2. rade uviedol, že sa stotožňuje s rozsudkom súdu prvej inštancie a navrhuje rozsudok potvrdiť ako vecne správny.

11. Žalovaná v 2. rade sa už k tomuto vyjadreniu nevyjadřila.

12. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016, ďalej len „CSP“) prejednal odvolanie žalovanej v 2. rade ako odvolanie podané včas a oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, a to bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP v rozsahu vyplývajúcom z § 379 CSP, proti výrokom č. I., II. a IV. napadnutého rozhodnutia, ako aj v zmysle ust. § 380 ods. 1, 2 CSP, z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru o nedôvodnosti odvolania žalovanej v 2. rade.

13. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 21.12.2023 o 10.45 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 207/II.p., pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia bolo zverejnené dňa 6.12.2023 na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 CSP a § 378 ods. 1 CSP.

14. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. a/ CSP je naplnený vtedy, ak neboli splnené procesné podmienky.

15. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP je naplnený, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Ide o taký procesný postup súdu, ktorým sa strane sporu odnímajú tie procesné práva, ktoré mu zákon priznáva. Vo všeobecnosti ide o taký postup súdu, ktorým sa strane sporu znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v civilnom sporovom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

16. Odvolacím dôvodom podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d/ CSP, t.j. že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, pričom inou vadou procesného charakteru je aj nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku, čo konštatoval aj Najvyšší súd SR v Stanovisku občianskoprávneho kolégia zo dňa 3.12.2015 uverejneného v Zbierke stanovísk NS SR a súdov SR 1/2016, nakoľko spravodlivé súdne konanie v sebe implikuje právo na kontradiktórne konanie, podľa ktorého strany musia dostať príležitosť na primeranú reakciu vo vzťahu k vyhodnoteniu skutkového stavu a jeho právnomu posúdeniu konajúcim súdom v odôvodnení napadnutého rozsudku v zmysle § 220 ods. 2 CSP.

17. Neúplnosť zistenia skutkového stavu (§ 365 ods. 1 písm. e/ CSP je v sporovom konaní odvolacím dôvodom len za predpokladu, že príčinou neúplných skutkových zistení bola okolnosť, že súd prvej inštancie nevykonal stranou sporu navrhnutý dôkaz, spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť (napr. preto, že ho nepovažoval za rozhodujúci pre vec), avšak iba samotná okolnosť, že nevykonal navrhnuté dôkazy nemôže byť v sporovom konaní spôsobilým odvolacím dôvodom. Z povahy veci vyplýva, že strana, ktorá v odvolaní uplatní tento odvolací dôvod, musí súčasne označiť dôkaz, ktorý - hoci bol navrhovaný - nebol vykonaný a uviesť právne významné skutočnosti, ktoré, hoci boli tvrdené, súd prvej inštancie nezistoval, najmä preto, že ich nepovažoval za právne významné a ďalej, že vždy musí ísť len o skutočnosti a dôkazy uplatnené už v konaní pred súdom.

18. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. g/ CSP je daný vtedy, ak súd vykonal všetky navrhnuté dôkazné prostriedky a súčasne pri ich vykonávaní a hodnotení neporušil žiadne zákonné ustanovenie, môže účastník podať odvolanie, v ktorom môže za prísneho dodržania zákonných podmienok uvádzať nové skutočnosti alebo dôkazy, t.j. také, ktoré v konaní na súde prvej inštancie neboli uvedené a popri ktorých skutkový stav zistený súdom prvej inštancie už neobstojí.

19. Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a/ sa týkajú procesných podmienok, b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

20. Z citovaného ustanovenie vyplýva, že podmienku novosti spĺňali iba tie skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli stranami sporu uvedené počas konania na súde prvej inštancie alebo v ňom inak nevyšli najavo. Dôvodom odvolania môžu byť len tie skutočnosti, ktoré nastali do rozhodnutia súdu prvej inštancie. Vzhľadom na to, že pre súd je rozhodujúci stav v čase vyhlásenia rozsudku, malo by sa pod všeobecným vymedzením „do rozhodnutia“ rozumieť do vyhlásenia rozsudku. Treba ale uviesť, že pri dôkazoch na rozdiel od skutočností netreba striktnie trvať na tom, že musí ísť o dôkazy, ktoré existovali už v čase pôvodného konania. Dôvodom odvolania teda môžu byť tak dôkazy, ktoré existovali už v čase vyhlásenia rozsudku napadaného odvolaním, ako aj dôkazy, ktoré síce vznikli až neskôr, ale sú schopné spätne dokázať skutočnosti tvrdené pred vydaním rozhodnutia. Spoločným znakom pre nové dôkazy uplatňované v odvolaní je, že sa musia vzťahovať na rozhodné skutočnosti. Ak preto súd považuje určitú skutočnosť za nerozhodnú, nestačí uvedenie nového dôkazu k tejto skutočnosti na to, aby predstavoval zákonný dôvod na podanie odvolania. Dôvodom odvolania nemôžu byť ani dôkazy, ktoré majú preukázať skutočnosť, ktorá nemôže byť dôvodom odvolania len preto, že ju strana sporu zo svojej viny neuplatnil v konaní na súde prvej inštancie.

21. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP je daný v prípade nesprávneho postupu súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania, teda v prípade, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli alebo neboli stranami sporu prednesené, prípadne nevyšli počas konania nijak inak najavo. Môže sa jednať aj o prípad, keď súd neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyšli počas konania najavo inak. O nesprávne skutkové zistenie môže ísť aj v prípade, ak dôjde k logickému rozporu v hodnotení dôkazov, t.j. skutočnosti, ktoré vyplynuli z prednesov strán alebo vyšli v konaní najavo inak súd vyhodnotil tak, že to vyvolávalo logický rozpor. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 ods. 1, 2 CSP, alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 192, § 193 a § 205 CSP, pričom sa jedná o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke.

22. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval.

23. Odvolací súd konštatuje, že odvolacie námietky odvolateľky nie sú nespôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku a neumožňujú prijať iné závery.

24. Odvolací súd konštatuje nedôvodnosť uplatnených odvolacích námietok, keďže súd prvej inštancie svojím konaním neodňal stranám sporu právo na spravodlivý proces, odôvodnenie rozhodnutia zodpovedá zákonným predpokladom v zmysle § 220 ods. 2 CSP a súd prvej inštancie vykonal relevantné dôkazy potrebné pre rozhodnutie vo veci, z ktorých dospel, čo sa týka napadnutého rozsahu k správnym skutkovým zisteniam, ktoré aj správne právne posúdil, pričom s poukazom na citované rozhodnutia Najvyššieho súdu SR v bode 22. odôvodnenia napadnutého rozsudku treba jednoznačne apelovať na to, že proti platobnému rozkazu vydanému v tomto spore č.k. 10C/8/2019-67 zo dňa 8. marca 2019 podala

v zákonnej lehote odpor len žalovaná v 2. rade, aj keď konštatuje, že predmetný odpor podáva aj v mene žalovanej v 1. rade, ale nakoľko podaný odpor nie je podpísaný aj žalovanou v 1. rade a žalobca môže žalovať buď prevádzkovateľa motorového vozidla, prípadne vodiča motorového vozidla, s odkazom na ust. § 76 CSP tak ide o samostatné spoločenstvo, ktoré je procesným spoločenstvom, v znení ktorého ide o samostatné práva a povinnosti a každý koná sám za seba, pričom súd rozhoduje o každom nároku a povinnosti samostatne a nie v zmysle ust. § 77 CSP. Preto sa odvolací súd stotožňuje s tým, že voči žalovanej v 1. rade z dôvodu nepodania odporu v zákonom stanovenej lehote platobný rozkaz mal nadobudnúť právoplatnosť, ak by súd prvej inštancie uznesením č.k. 10C/8/2019-80 zo dňa 10.6.2019 vydaný platobný rozkaz Okresného súdu Michalovce zo dňa 8.3.2019 nezrušil „v celom rozsahu“. Preto aj súd prvej inštancie prvotným rozsudkom č.k. 10C/8/2019-145 zo dňa 14.2.2020 žalobe vyhovel proti obom žalovaným spoločne a nerozdielne a preto aj odvolací súd v celom rozsahu zrušil tento napadnutý rozsudok a v celom rozsahu vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s tým, že ani do vydania napadnutého rozhodnutia nebolo uznesenie súdu prvej inštancie o zrušení platobného rozkazu „v celom rozsahu“ zrušené, prípadne zmenené a teda je tu prekážka „res iudicata“, z čoho musí vychádzať aj odvolací súd pri tomto prieskume rozhodnutia, berúc do úvahy aj rozsah podaného odvolania v zmysle § 379 CSP.

25. Preto odvolací súd s apelom na to, že konanie voči žalovanej v 1. rade súd prvej inštancie zastavil s odkazom na ust. § 230 CSP a rozhodol len o nároku voči žalovanej v 2. rade, je žalovaná v 2. rade v zmysle ust. § 420 ods. 1 OZ povinná uhradiť uplatnený nárok z dôvodu vzniknutej škody žalobcovi titulom regresného nároku uplatneného v trojročnej zákonnej lehote, nakoľko k uspokojeniu nároku poškodeného došlo v tomto prípade dňa 20.7.2017, kedy žalobca plnil na účet poisťovne, ktorá uspokojovala klientov vo Veľkej Británii a žaloba bola podaná na súd prvej inštancie dňa 7.2.2019 a teda v trojročnej premlčacej lehote bola žaloba podaná na súd v zmysle § 101 OZ, ako aj § 104 OZ, keďže žalovaný v 1. rade poistné plnenie v zákonom stanovenej lehote nemal uhradené.

26. Podľa § 379 CSP odvolací súd je rozsahom odvolania viazaný okrem prípadov, ak a/ od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol dotknutý, b/ ide o nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 a odvolanie podal len niektorý zo subjektov, c/ určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

27. Podľa § 76 CSP samostatné spoločenstvo je procesné spoločenstvo, v ktorom ide o samostatné práva a povinnosti a každý koná sám za seba. Súd rozhoduje o každom nároku a povinnosti samostatne

28. Podľa § 77 ods. 1 CSP nerozlučné spoločenstvo je procesné spoločenstvo, v ktorom ide o také spoločné práva alebo povinnosti, že sa rozsudok musí vzťahovať na každého, kto vystupuje ako žalobca alebo žalovaný; procesný úkon jedného z nich platí i pre ostatných (1). Na zmenu žaloby, na jej späťvzatie, na uznanie nároku alebo vzdanie sa nároku a na uzavretie zmluvy je potrebný súhlas všetkých, ktorí vystupujú na jednej strane (2). Ak si procesné úkony iné ako uvedené v odseku 2 odporujú, posúdi ich súd so zreteľom na povahu a okolnosti sporu tak, aby to bolo v súlade s rozumným usporiadaním vzťahov (3).

29. V spore, tak ako to konštatoval vecne správne súd prvej inštancie žalobca je aktívne vecne legitimovaný s tým, že legitimácia žalobcu vyplýva priamo zo zákona, keďže žalobca plnil poistné plnenie z garančného fondu a výška bola preukázaná na základe listinných dôkazov titulom poskytnutej sumy poškodenému, pričom pasívna vecná legitimácia je daná jednak držiteľom motorového vozidla, ktorý nemal uzavreté zákonné poistenie, v danom prípade ide o žalovanú v 1. rade a/alebo aj vodičky motorového vozidla, ktorá dopravnú nehodu spôsobila. Keďže žalovaná v 2. rade v zmysle § 151 CSP učenou procesnou obranou jednoznačne nevyvrátila procesný útok žalobcu, a to ani svojou výpoveďou na čl. 258 a nasl., ani skutočnosťou o uvedení do omylu, preto aj súd žalobe vecne správne voči žalovanej v 2. rade v zmysle § 420 ods. 1 OZ vyhovel.

30. Podľa § 420 ods. 1 OZ každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

31. Podľa § 151 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné (1). Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné (2).

32. Tu odvolací súd apeluje na to, že z predložených dokladov zo strany žalobcu na č.l.37 spisu je zrejmé, že žalovaná v 2. rade spôsobilá dopravnú nehodu s tým, že aj v oznámení o škodovej udalosti k povinnému zmluvnému poisteniu za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla na č.l. 43 žalovaná v 2. rade uviedla, že „nárok britských poškodených nepovažuje za neoprávnený“, a keďže žalovaná v 2. rade žiadnymi inými dôkazmi nevyvrátila dôkazy predložené zo strany žalobcu, svedčiace o naplnení zákonných predpokladov titulom náhrady škody v zmysle § 420 ods. 1 OZ, tak žalobcovi bol dôvodne súdom prvej inštancie priznaný uplatnený nárok.

33. Aj keď súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že v rovnakom rozsahu bol už právoplatným platobným rozkazom zviazaný žalovaný v 1. rade, keďže žalovaní v 1. a 2. rade boli spoločne a nerozdielne vydaným platobným rozkazom zviazaní na zaplatenie uplatneného nároku zo strany žalobcu titulom náhrady škody, treba nezabúdať, že platobný rozkaz bol súdom prvej inštancie zrušený v celom rozsahu, pričom v danom prípade si žalobca podanou žalobou uplatnil regresný nárok voči žalovaným, ktorých záväzok voči žalobcovi je solidárnym záväzkom, ale každý zo žalovaných tvorí samostatné spoločenstvo, kedy môže, ale nemusí súd rozhodnúť proti všetkým žalovaným jedným rozhodnutím, ale nemusí sa rozhodnutie vzťahovať na všetkých rovnako, nakoľko v danom prípade ide o samostatné spoločenstvo v zmysle § 76 CSP strán sporu s odkazom aj na uznesenie Ústavného súdu SR sp.zn. III.ÚS 322/2017-8, ako aj uznesenie Najvyššieho súdu SR z 9.1.2019 sp.zn. 5Cdo/1/2018, viď rovnako R 29/1979 s tým, že žalovaná v 2. rade nie je prevádzateľom motorového vozidla ani zamestnancom prevádzateľa, keďže z vyjadrenia žalovanej je zrejmé, že len žalovaná v 1. rade predmetné motorové vozidlo zapožičala rodine B., t.j. aj žalovanej v 2. rade (viď č.l. 79 spisu).

34. Vzhľadom k hore uvedeným skutočnostiam preto odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok vo výrokoch pod č. I., II. a IV. (§ 387 ods. 1 CSP), a to aj v spojení s dopĺňacím rozsudkom s tým, že o nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP a priznal plne úspešnému žalobcovi proti žalovanej v 2. rade 100% nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Súd prvej inštancie rozhodne o výške priznaného nároku procesným postupom v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

35. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).